

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

คาบารේต์
CABARET

นาย ปรีดี วัฒนาวานิชกุล

ข/น.
ร/472ค
2046

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... **76224**
วัน,เดือน,ปี... **20 พ.ย. 2550**

b. 118.44814
i.....

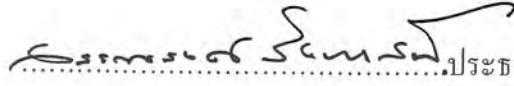
ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2546
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี)

.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์เชษฐ์ วราขุน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

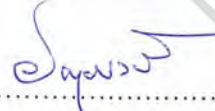
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์วุฒิศร คงคา)

.....กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

.....กรรมการ
(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการ
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ
(อาจารย์ศรินทร์ย์ ศิริจิเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพ็ชร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานทางการศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลนี้ให้ผู้อื่นต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	คาบาเรต์
	CABARET
ชื่อ	นาย ปรีดี วัฒนาวานิชกุล
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2546
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพ็ชร

บทคัดย่อ

โครงการศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ “คาบาเรต์” เป็นผลงานที่มุ่งเน้นสะท้อน อารมณ์ ความรู้สึก ความประทับใจ ที่มีต่อการแสดงโชว์คาบาเรต์ ซึ่งมีลักษณะโดดเด่น มีรูปแบบที่มีความสวยงาม หรรษา โดยใช้เครื่องแต่งกาย สถานที่และอุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆ ที่ได้ถูกสร้างสรรค์และพัฒนา ให้มีรูปแบบเฉพาะทั้งเครื่องแต่งกาย ฉากประกอบการแสดง มีการใช้แสงไฟหลากสีและสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้ คือ การเดินร่าและดนตรี ที่เป็นจุดหลักของการแสดงโชว์ เป็นตัวสื่อให้มีการดำเนินเรื่องราวช่วยแสดงอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครได้เข้าถึงผู้ชม ด้วยความรู้สึกขบขันจึงเกิดแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์แนวความคิดนี้ออกมาเป็นผลงาน โดยร่างภาพ (sketch) ขึ้นมา เป็นจำนวน 15 ชิ้น แล้วเลือกภาพร่างมาสร้างเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม จำนวน 4 ชิ้น โดยใช้เทคนิคการระบายสี และตัดไม้เป็นรูปร่าง ผสมผสานกับวัสดุต่างๆปะติดลงบนผลงานให้เข้ากับแนวความคิด ซึ่งเป็นพื้นผิวแสดงค่าความหรุ อลังการ ความสุนกสนาน ตื่นเต้นตลอดจนความหลากหลายของสีสันเครื่องแต่งกายของนักแสดงคาบาเรต์สาวประเภทสองที่นิยมแต่งกัน

ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์และวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งได้แก่ เส้น สี ระบาย รูปทรง พื้นผิว บรรยากาศ ในการแทนค่าความหมายตลอดจนวิเคราะห์ถึงวิธีการสร้างงาน การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นทุกขั้นตอนตั้งแต่ขั้นที่หนึ่งจนถึงขั้นสุดท้ายไว้อย่างครบถ้วน โดยการดำเนินงานสร้างสรรค์จนสำเร็จลุล่วง และคาดหวังว่าจะพัฒนาผลงานในแนวนี้ต่อไปในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดาบังเกิดเกล้า ที่อบรมเลี้ยงดูให้ข้าพเจ้าเป็นคนดี ทั้งยังได้รับความเอาใจใส่ ให้ความอบอุ่น คอยปกป้องดูแลให้ข้าพเจ้าให้พ้นทุกข์ภัยต่างๆ และให้การอุปถัมภ์ค้ำชูในเรื่องการศึกษา การเรียนรู้ การประกอบกิจกรรมต่างๆ ช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ทำสิ่งที่ข้าพเจ้าชอบและไปในทางที่ดีตลอดจนคณะอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ข้าพเจ้าเคารพนับถือ ที่คอยถ่ายทอดวิชาความรู้ตลอดเวลาหลายปี และขอขอบคุณรองศาสตราจารย์อติดา จันฝิงเพชร ผู้ซึ่งให้คำปรึกษาและแนะนำคอยกล่าวตักเตือนชี้แนะสร้างมุมมองใหม่ๆ ให้ข้าพเจ้าได้เกิดแนวความคิด รวมทั้งกรรมวิธีการแก้ปัญหา ในเรื่องการดำเนินชีวิตและเรื่องการศึกษา จนข้าพเจ้าสามารถทำงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2	
ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	11
แนวความคิดสร้างสรรค์	14
บทที่ 3	
วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	15
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	15
กระบวนการสร้างงานจิตรกรรม	23
บทที่ 4	
วิเคราะห์การสร้างสรรค์	24
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	24
วิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบ	30
บทที่ 5 บทสรุป	32
บรรณานุกรม	33
ผลงานศิลปะ	34
ประวัติผู้เขียน	39

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบแหล่งที่มาแห่งความบันเทิง	9
ภาพอิทธิพลและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	11
ภาพประกอบ ภาพร่าง ผลงานศิลปะ	15
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 1	35
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 2	36
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 3	37
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 4	38

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์เป็นเผ่าพันธุ์ที่มีความเจริญ ทางด้านร่างกาย จิตใจและสติปัญญาซึ่งเผ่าพันธุ์อื่นๆ ที่มีความดีน้อยกว่าทุกด้าน มนุษย์จึงเป็นสัตว์ประเสริฐที่สุดในโลกนี้ ในเผ่าพันธุ์มนุษย์จะแบ่งออกเป็นสองเพศเท่านั้น คือ ผู้ชาย ผู้หญิง ทั้งสองเพศนี้มีลักษณะทางร่างกาย จิตใจ อุปนิสัยแตกต่างกัน เช่น ทางร่างกายของผู้ชายจะมีลักษณะสูงใหญ่ มีพลังกำลังมากกว่า ในขณะที่ทางร่างกายของผู้หญิงมีขนาดเล็ก บอบบาง มีพลังกำลังน้อยกว่า หรือจิตใจที่ผู้ชายมีความแข็งกระด้าง กับผู้หญิงจะมีจิตใจอ่อนโยน ซึ่งในโลกนี้จะต้องมีความพอดีกัน อาศัยเกื้อกูลกัน มนุษย์เพศชายและหญิง จึงมีการครองชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นคู่ เพื่อเป็นหนทางการดำรงอยู่ของเผ่าพันธุ์ เมื่อกาลเวลาผ่านไปมนุษย์มีการพัฒนาจิตใจ ศึกษาเรียนรู้ การอยู่ร่วมกัน ปรับตัวให้สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้ การพัฒนาจิตใจนั้นมีการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อบรรลุไปสู่ถึงความสุขอย่างแท้จริง จึงมีมนุษย์บางคนที่จะมีจิตใจที่คิดแยกไปจากเพศของตนเอง อย่างคำว่า “สาวประเภทสอง” เป็นคำที่ใช้เรียกถึงบุคคลที่เป็นผู้ชายแต่จิตใจเป็นหญิง หรือที่เรียกอีกแบบหนึ่งว่า “โฮโมเช็กชวล” บุคคลกลุ่มนี้ในทางวิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์ว่าเกิดจากที่มีโครโมโซมเกินขึ้นมาหรือมีโฮโมโนเพศหญิงผสมอยู่คือ xxy ในขณะที่ผู้ชายปกติมี xy และผู้หญิงมี xx นอกจากนี้ยังต้องประกอบกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีส่วนช่วยให้พวกเขาได้ค้นหาตัวตนที่แท้จริงของตนเอง เพราะฉะนั้นดำรงชีวิตของบุคคลกลุ่มนี้จึงทำอาชีพที่เหมาะสมกับพวกเขา และที่เราจะเห็นได้เด่นชัดที่สุดก็คือ อาชีพนักเต้น “คาบารेट” อาชีพเต้นคาบารेट เป็นอาชีพอันดับต้นๆที่สาวประเภทสองส่วนใหญ่ใฝ่ฝันที่จะทำอาชีพนี้

ความสำคัญของโครงการ

การแสดงโชว์คาบารेट อาจจะยังไม่แพร่หลายในประเทศไทยมากนัก แต่ก็ยังมีแหล่งใหญ่ที่แสดงโชว์ โดยที่บุคคลทั่วไปรู้จักกันดีแต่ยังมีหลายคนที่ไม่รู้จักคาบารेटหรือรู้จักแต่ไม่เคยชมการแสดงมาก่อน ไม่เคยได้ชมบรรยากาศที่สนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจ อลังการ เพราะยังเป็นที่รู้จักกันน้อย การชมการแสดงนั้นจัดขึ้นมาเพื่อเป็นการผ่อนคลายความเครียด ให้กับผู้ชมเปรียบเสมือนได้เข้าไปอยู่ในโลกใหม่อีกโลกหนึ่ง เป็นเวทีแห่งความอลังการ ทั้งการเต้น เสื้อผ้า แสงสี และดนตรี มักจะเป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ

เมื่อข้าพเจ้าได้เข้าไปชมการแสดงโชว์ คาบารेट ข้าพเจ้าเกิดความประทับใจ กับบรรยากาศของการแสดงโชว์ ที่มีสีสันหลากหลายมากมายคอยเปลี่ยนความรู้สึกของการชม ที่จัดการแสดงให้มีเรื่องราวที่มาประกอบกัน ในการแสดงโชว์จะมีจุดพิเศษที่นับเป็นจุดเด่นของคาบาระนั้น คือ นักแสดง “สาวประเภทสอง” พวกเขาเป็นผู้ชายแต่มีจิตใจเป็นผู้หญิง บางคนได้ไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนักเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญได้เห็นเข้าไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แปลงเพศจากเพศชายกลายเป็นเพศหญิง และ โครงสร้างรูปร่างของของพวกเขาก็เหมือนผู้หญิงมาก แทนจะไม่หลงเหลือ โครงร่างลักษณะของผู้ชายอยู่เลย สาวประเภทสอง บางคนยังดูสวยกว่าผู้หญิง แท้บางคนเสียอีก เพราะมีจิตใจเป็นผู้หญิง จึงมีการดูแลรักษารูปร่างหน้าตา ผิวพรรณ ให้สวยงาม อยู่ตลอดเวลา เมื่อได้มาแสดงโชว์จะต้องแต่งชุดแสดงที่ได้สั่งตัดมาเป็นพิเศษ ให้ดูสวยงาม อลังการ เลิศหรูและรูปแบบใหม่ๆแปลกตา แล้วในการแสดงยังจะต้องมีองค์ประกอบอื่นๆอีกที่จะช่วยทำให้ เวทีการแสดงมีความหลากหลาย ทั้งการแต่งกายที่มีมากมายตามวัฒนธรรมของชาติต่างๆรวมทั้ง ไทยด้วย ฉากประกอบเวทีหลายๆแบบ แสงไฟส่องเวทีหลายสี เสียงเพลงดนตรีที่มีหลายจังหวะ หลายอารมณ์มาบรรเลงพร้อมกับนักแสดงได้เด่นอย่างสนุกสนาน และเทคนิคอีกเล็กน้อยที่มีส่วน ช่วยการแสดงโชว์อย่างมาก จึงสามารถสร้างความประทับใจให้กับผู้ชมได้อย่างง่ายดาย ข้าพเจ้าเอง ก็โดนมนต์เสน่ห์ของการแสดงโชว์ “คาบาเร่ต์” ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ จาก ประสบการณ์จริง ที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงความประทับใจในบรรยากาศ โดยใช้การบันทึกภาพ จากสถานที่จริงมาคัดเลือก ตัดซ้อน เสริม ตามรูปแบบของข้าพเจ้าเพื่อให้สื่อแทนความรู้สึก ความสนุกสนาน ความสวยงาม ความอลังการ ของคาบาเร่ต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้เพื่อ

1. เพื่อต้องการนำภาพจากความงามของสาวประเภทสอง มาถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ ด้วยวิธีการทางจิตรกรรม ในเทคนิคสื่อผสม
2. เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกความประทับใจส่วนตัว ที่มีต่อการแสดงโชว์คาบาเร่ต์
3. เพื่อแสดงคุณค่าความงามของการแสดงคาบาเร่ต์ ซึ่งเป็นการแสดงโชว์ชนิดหนึ่งที่ได้ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ

ขอบเขตของโครงการ

โครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้ต้องการแสดงออกดังนี้

1. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับความรู้สึกประทับใจที่มีต่อการแสดงโชว์ คาบาเร่ต์ซึ่งมีสีสันสวยงามของบรรยากาศ แสงไฟ การแต่งกาย การแสดงออก ส่งผลทำให้เกิดความสุข ความสนุกสนาน ความสวยงาม
2. แนวทางสร้างสรรค์ในแบบกึ่งเหมือนจริง (REPRESENTATIONAL)
3. เทคนิควิธีการทางจิตรกรรม (PAINTING) ด้วยการใช้สีน้ำมันและตัดไม้เป็นรูปนอก รูปทรง ยกขึ้นให้ต่างระนาบแล้วนำไปประกอบกันใหม่ให้เกิดมิติ โดยบางส่วนสร้างพื้นผิวด้วยวิธีการปะติด (COLLAGE) ด้วยวัสดุต่างๆ
4. ผลงานทั้งสิ้นมี 4 รูปดังนี้
 - 4.1 คาบาเร่ต์ 1 (CABARET 1) 122 x 200 ซม.
 - 4.2 คาบาเร่ต์ 2 (CABARET 2) 140 x 200 ซม.
 - 4.3 คาบาเร่ต์ 3 (CABARET 3) 122 x 240 ซม.
 - 4.4 คาบาเร่ต์ 4 (CABARET 4) 122 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

สภาวะแวดล้อมในปัจจุบัน ผู้คนมีความเครียดและเหนื่อยจากการงาน ที่ต้องทำงานทั้งวัน ร่างกายจึงต้องการการพักผ่อน การผ่อนคลาย ให้ความสดชื่นหายจากความเหนื่อยยาก จึงได้มีสถานที่ให้ความบันเทิง เปิดเป็นธุรกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า คาบาเรต์ก็เป็นหนึ่งในสถานบันเทิงนี้ ที่มีความสนุกสนานไปกับสีสันของบรรยากาศ ที่สวยงามตระการตาและอลังการ เป็นที่ชื่นชอบแก่ผู้ชมเป็นอย่างยิ่ง

ที่มา

ข้าพเจ้าเป็นอีกผู้หนึ่ง ที่มีความชื่นชอบและประทับใจในการแสดงโชว์คาบาเรต์เพราะได้รับคุณประโยชน์มากมาย จากการชมการแสดง คือ นอกจากจะได้รับความผ่อนคลายความเครียดและความสนุกสนานแล้ว ยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ใหม่ ให้ข้าพเจ้าได้เปิดหูเปิดตา และสัมผัสกับบรรยากาศในคาบาเรต์ ทำให้ข้าพเจ้าหลงใหลกับมนต์เสน่ห์ของคาบาเรต์ ข้าพเจ้าจึงได้มีทัศนคติที่คืบคลานขึ้น เมื่อได้เห็นวิถีชีวิตของนักแสดง ที่ทำอาชีพสุจริตและแสดงโชว์อย่างตั้งใจเต็มที่ข้าพเจ้าก็รู้สึกดีกับการแสดงของพวกเขาพร้อมกับความสวยงาม จากการเต้นรำ ชุดเสื้อผ้าที่สวมใส่ ฉากประกอบเวที แสงไฟหลากหลายสีสันและเสียงดนตรี ที่มากระตุ้นให้ยิ่งเร้าใจ ยิ่งสนุกสนาน

ต้นกำเนิดของคำว่า คาบาเรต์ เป็นภาษาฝรั่งเศส ซึ่งหมายความถึงการดำเนินธุรกิจอะไรก็ตามที่บริการเครื่องดื่มนอกแอลกอฮอล์แก่ลูกค้า แต่ทุกวันนี้ เมื่อผู้คนได้ยินคำว่าคาบาเรต์ จินตนาการของพวกเขาจะพาไปสู่การแสดงสุดอลังการ เครื่องแต่งกายที่หรูหรา ดนตรีแสนเร้าใจที่ดังกระหึ่ม และลีลาของนักแสดงที่เหนือคำบรรยาย แต่คาบาเรต์ที่เฟื่องฟูอยู่เกือบทั่วทุกมุมโลกทุกวันนี้ มีต้นกำเนิดย้อนกลับไปที่เมื่อปี ค.ศ. 1881 ในวันที่ 18 พฤศจิกายน เมื่อ รูดอล์ฟ ซาลิส (Rudolphe Salis) เปิด “เลอ แชท นัวร์” (Le Chat Noir) ขึ้น ณ เขตมองมาร์ต (Montmartre) ในประเทศฝรั่งเศส ซึ่งในขณะนั้นเขาตั้งใจจะให้เป็นที่ชุมนุมอย่างเป็นกันเองสำหรับทั้งกวี ศิลปิน นักประพันธ์ และปัญญาชนต่างๆ ในการพบปะ พูดคุย แลกเปลี่ยนทรรศนะ ความคิดเห็น และแสดงผลงานที่ตนได้เรียบเรียงขึ้นมา โดยประเด็นใหญ่ๆ ของเรื่องราวเหล่านั้นได้เกี่ยวข้องกับการล้อเลียนเหตุการณ์ทางการเมือง การจู่โจมประกายความรู้แก่คนทั่วไป หรือการวิพากษ์การเมืองเป็นต้น ซึ่งการชุมนุมดังกล่าวได้ก่อให้เกิดประโยชน์กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ ศิลปินได้มีโอกาสในการทดสอบเรื่องราวใหม่ๆ ผู้ชมก็ชื่นชมยินดีกับคำคืนที่เต็มไปด้วยเรื่องราวตื่นเต้นตื้นใจ และสิ่งปลุกเร้าแรงบันดาลใจของพวกเขาเมื่อเทียบกับคำเครื่องดื่มนอกแอลกอฮอล์ไม่ก็แก้ว และแน่นอนว่าเจ้าของก็ยินดีกับการขายสุรารวมทั้งจำนวนลูกค้าขาประจำที่แวะเวียนเข้ามาอย่างไม่ขาดสาย ซึ่งศิลปินที่มีชื่อเสียงโด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

เด่นที่เปรียบเสมือนแม่เหล็กของ เลอ แซท นัวร์ ในขณะที่ได้แก่ มูเปซแซงท์ (Maupassant) เดบุซซี (Debussy) และ ซาตี (Satie)

ไม่นานนักก็มีคาบารัต้อื่นๆ ผุดขึ้นทั่วปารีส จนในปี ค.ศ. 1900 แนวความคิดเกี่ยวกับคาบารัต้ได้กระจายไปทั่ว และคาบารัต้ก็ได้ปรากฏขึ้นในเมืองจำนวนมากทั่วฝรั่งเศส และเยอรมนี และเมื่อเวลาผ่านไป คาบารัต้ได้นำหัวใจของความใกล้ชิดสนิทสนม และความเป็นกันเองในรูปแบบใหม่มาสู่การแสดงหลากหลายรูปแบบภายในสถานที่ที่ยกกลางคืน โดยผู้ชมจะได้นั่งลงบนที่นั่งแสนสบาย ทานอาหาร และเครื่องดื่มในขณะที่รับชมนักแสดงโลดแล่นอยู่ท่ามกลางผู้ชมเหล่านั้น ซึ่งทำให้หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ผู้ชมแขกขาประจำจะกลายมาเป็นส่วนหนึ่งของการแสดง ได้โต้ตอบกับนักแสดง หรือแม้กระทั่งมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมด้วยกันเอง ซึ่งความเป็นกันเองและความใกล้ชิดนี้เองที่เป็นจุดเด่นของคาบารัต้ ที่สร้างความสัมพันธ์อันเหนียวแน่นลึกซึ้งระหว่างนักแสดงและผู้ชม และทำให้นักแสดงคาบารัต้ต้องมีความเป็นธรรมชาติในการแสดง มีความซื่อสัตย์ต่อผู้ชม และสิ่งอื่นได้คือต้องมีความสามารถอย่างแท้จริง

การเดินทางแสดงของนักร้องชาวฝรั่งเศสที่ชื่อ ยีเวต์ กิลแบร์ (Yvette Guilbert) ไปทั่วเยอรมนีและอเมริกาในช่วงปลายทศวรรษที่ 1890 นี้เองที่มีส่วนสำคัญในการแพร่กระจายคาบารัต้ข้ามซีกโลก เพียง 4 ปีหลังจากการแสดงในเยอรมนี คาบารัต้ อุเบอร์เบรตติ (Cabaret Uberbretti) ก็ได้เปิดตัวขึ้นในเมืองเบอร์ลิน และจากจุดนี้เองที่อิสระในการแบ่งปันผลงานการประพันธ์ของศิลปินต่างๆ ซึ่งเป็นรากฐานของคาบารัต้ได้ถูกละเลย แต่แทนที่ด้วยตารางการแสดงเพื่อความบันเทิงมากมาย มีทั้งนักร้อง ตลก นักเต้น การกินไฟ การกลืนดาบ การแสดงล้อเลียน ซึ่งดูเหมือนยิ่งคาบารัต้วิวัฒนาการมากเท่าไร ก็จะยิ่งห่างไกลจากต้นกำเนิดของมันมากขึ้นเท่านั้น

คาบารัต้ในเยอรมันตอนเริ่มแรกนั้น บ่อยครั้งที่มีการเซนเซอร์การล้อเลียน และการประท้วงต่างๆ ทางการเมือง อย่างไรก็ตามการก่อตั้งของสาธารณรัฐเวียร์มาร์ (Weimar Republic) ในทศวรรษที่ 1920 ได้เปลี่ยนทุกสิ่งทุกอย่างในเยอรมนี ซึ่งรวมถึงคาบารัต้ด้วย การปกครองใหม่ไม่เพียงให้สิทธิผู้หญิงในการเลือกตั้งเท่านั้น แต่ยังยกเลิกการเซนเซอร์เรื่องล้อเลียน และการล้อเลียนทุกอย่างที่พวกเขาต้องการ นอกเหนือไปจากนี้ สาธารณรัฐเวียร์มาร์ยังได้เลยเถิดไปถึงการอนุญาตให้แสดงการเปลือยได้ ซึ่งคาบารัต้ของเยอรมนีย่อมหาประโยชน์จากการอนุญาตครั้งนี้อย่างแน่นอน

อย่างไรก็ตาม ทุกสิ่งทุกอย่างที่กล่าวมาได้ถึงจุดอวสานในปี ค.ศ. 1933 เมื่ออะดอล์ฟ ฮิตเลอร์ (Adolf Hitler) ได้ประกาศกฎอัยการศึก และล้มล้างสาธารณรัฐเวียร์มาร์ลง คลับคาบารัต้ได้ถูกเข้าตรวจค้น และปิดลงชั่วคราว ซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างมากจากการเสพคาบารัต้อย่างแพร่หลายไปเป็นการห้ามโดยเด็ดขาดนี้ แสดงให้เห็นภาพของผลกระทบทางการเมืองที่มีผลต่อคาบารัต้ อย่างไรก็ตาม เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 และยุคของนาซีได้สิ้นสุดลง คาบารัต้ก็ฟื้นคืนกลับขึ้นมารุ่งเรืองได้อีกครั้ง ซึ่งสะท้อนความนิยมในคาบารัต้ได้เป็นอย่างดี

สำหรับฝั่งอเมริกา ในช่วงทศวรรษที่ 1910 ที่เมืองนิวยอร์ก คาเฟ่ขนาดใหญ่ที่จัดให้มีการแสดงที่วิจิตรตระการตาพร้อมด้วยอาหารค่ำถูกเรียกว่า คาบารัต้ และคาบารัต้ในแบบอเมริกันนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ใช่สิ่งที่ลอกเลียนแบบมาจากต้นกำเนิดในยุโรปทั้งหมด ดังนั้น เรื่องราวทางการเมือง และสังคม จึงแทบไม่มีให้เห็นที่นี่ นอกจากนี้ การเปิดทำการที่คึกคัก และผู้ชมที่มีความซับซ้อนมากขึ้นทำให้ ขอบเขตรูปแบบของคาบารेट์ขยายออกไป และสิ่งที่ผู้ชื่นชอบคาบารेट์ในนิวยอร์กต้องการดู เหมือนจะเป็นทางเลือกในความบันเทิงในหลากหลายรูปแบบเสียมากกว่า ซึ่งการเดินถือเป็นแม่เหล็กสำคัญในการดึงดูดผู้ชม การแสดงที่ไม่ลึกลับซับซ้อนนัก ผสมกับเรื่องเซ็กซี่ เรื่องชนชั้นทางสังคม และเชื้อชาติบนเวทีคาบารेट์ เป็นสิ่งที่ทำให้นักเทศน์ รวมทั้งนักหนังสือพิมพ์และวารสารต่างตรา หน้าว่าธุรกิจเหล่านี้เป็นศูนย์กลางของความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม

ด้วยเหตุนี้คาบารेट์ในอเมริกาจึงถูกบีบบังคับให้เลิกกิจการ เมื่อพระราชบัญญัติโวลสเตด (Volstead Act) มีผลบังคับให้การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งผิดกฎหมายในปลายปี ค.ศ. 1918 แต่การทดลองห้ามครั้งยิ่งใหญ่นี้ไม่สามารถกำจัดสุราออกไปจากอเมริกาได้ ในทางกลับกัน ได้สร้างความต้องการ ในสถานที่ที่เถาที่เป็นกันเอง และลึกลับที่ยังสามารถหาสุราดื่มได้ได้เพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็ว ซึ่งบรรยากาศในสถานที่ดังกล่าวย่อมต้องการเสียงเพลง และเวทีสำหรับคาบารेट์ ซึ่งทั้งหมดนั้นจึงถูกตั้งขึ้นมาในสถานที่เหล่านั้น และกระจายไปทั่วอเมริกา

คลับและบาร์ที่ผิดกฎหมายดังกล่าวมักจะตั้งอยู่ในชั้นใต้ดิน และห้องหลังอาคารต่างๆ ซึ่ง เรียกคลับ และบาร์ที่ลักลอบขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นี้ว่า สปีคอีซี (Speakeasy) ซึ่งทั้งหมดดำเนินการโดยกลุ่มผู้มีอิทธิพล (Gangsters) ซึ่งก็เป็นผู้ขายสุรานั้นเอง ซึ่งการแสดงความบันเทิงแบบสดๆ ทำให้ทุกอย่างดูถูกต้องตามกฎหมาย และเจ้าของกิจการก็พบว่าการร้องเพลงบัลลาดที่โศรกเศร้า ของหญิงสาวทำให้ยอดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อ ดังนั้น นักร้องในร้านขายเหล้า (Saloon Singer) จึงกลายมาเป็นส่วนหนึ่งสิ่งที่เป็นเรื่องปรกติของชีวิตกลางคืนในอเมริกานับเป็น หลายทศวรรษต่อมา

กลางทศวรรษที่ 1920 ความไม่พอใจในการห้ามจำหน่ายสุราดังกล่าวเริ่มทวีขึ้น จนในที่สุดชาวนิวยอร์กก็ออกเสียงให้พักพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้ และแม้ว่าจะมีบางเมือง และบางรัฐ ที่ยังคงผลบังคับใช้อยู่ในตอนแรก แต่ก็ต้องยกเลิกไปในที่สุด และเมื่อพระราชบัญญัติการห้ามจำหน่ายสุราถูกยกเลิกในปี 1933 ทำให้ประชาชนอเมริกาอยู่ในอารมณ์ที่ต้องการเฉลิมฉลอง แม้ว่า จะอยู่ในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจครั้งใหญ่ (Great Depression) ก็ตาม ในที่คลับขนาดใหญ่กลายเป็นชีวิตประจำวันของคนจำนวนมาก สถานที่อย่าง เดอะ โคปาคาบาน่า (The Copacabana) เดอะ ไดมอนด์ฮอร์สชู (The Diamond Horseshoe) หรือ เดอะ โคทิลเลียน (The Cotillion) กลายเป็นสถานที่ที่โด่งดังที่มีทั้งการแสดงจากคารานักร้องชื่อดัง และการแสดงสมทบอีกมากมาย แสงเทียน พนักงานเสิร์ฟในชุดทักซิโด้และชุดฟอรัมต่างๆ ถูกแต่งเติมเสริมภาพให้ดูน่าหลงใหล ซึ่งสถานที่ หรรษาเหล่านี้มีลูกค้าเงินถุงเงินถังนับร้อยมาใช้บริการ ซึ่งมันคล้ายกับห้องรับรองของคาสีโนในเมืองลาสเวกัส มากกว่าคาบารेट์แบบคลาสสิก อย่างไรก็ตาม รูปแบบเรื่องราว และการแสดงต่างๆ ยังเป็นในแบบคาบารेट์ดั้งเดิมอยู่มาก เช่น เพลงรักที่ร้องโดยนักร้องผู้หญิง (Torch Song) การแสดงตลกที่สรรหามุกใหม่ๆ มาเสมอ ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ที่ 2 ห้องที่เล็กกลางของคลับและบาร์ที่ให้ความบันเทิงแบบเป็นกันเอง การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และคำคือกเทลล์ในสนนราคาแพงเหล่านี้เริ่มได้รับความนิยมในเมืองใหญ่ๆ ท้าอเมริกา และเพราะกฎหมายในนิวยอร์กบังคับให้ธุรกิจที่บริการแอลกอฮอล์ต้องมีการบริการอาหารด้วย คลับและบาร์ที่เป็นห้องเล็กๆ เหล่านี้จึงเรียกตัวเองว่า “ซัปเปอร์คลับ” (Supper Club) แม้จะมีเพียงแซนวิชที่เก็บไว้ในตู้เย็นเพื่อให้ได้ชื่อนี้มาเท่านั้นเอง

เนื่องจากคลับเหล่านี้ดูไม่ค่อยหรูหรา ดังนั้นจึงต้องพึ่งการใช้แสง หมอกควันของบุหรี่ และนักแสดงที่มีความสามารถมากๆ เพื่อสร้างบรรยากาศ นักร้องจะมีเพียงเวทีเล็กๆ เปียโน ไฟส่องแคดวงเดี่ยว และไมโครโฟน โดยเพลงที่ส่วนใหญ่ร้องจะเป็นแจ๊ซ และสไตลด์อร์ดเวย์ สำหรับการแสดงที่น่าตื่นเต้น และเซ็กซี่ก็จะเก็บไว้ในตอนดึก แต่ความจำกัดเหล่านี้ก็กลับทำให้นักแสดงที่ไม่มีใครรู้จักกลายเป็นดาราขึ้นมาได้ จากความประทับใจที่ได้สัมผัสนักแสดงอย่างใกล้ชิดนั่นเอง ด้วยเหตุนี้ในช่วงทศวรรษที่ 1940 และ 1950 นิวยอร์กจึงกลายเป็นบ้านของคลับเหล่านี้ และหลายแห่งก็ได้เป็นตำนานยามค่ำคืนไปแล้ว

การเกิดขึ้นของคนตรีร็อกในตอนปลายทศวรรษที่ 1960 ได้ส่งสัญญาณการเปลี่ยนแปลงอย่างลึกซึ้งของรสนิยมของผู้คนส่วนใหญ่ คลับที่มีความใกล้ชิดระหว่างนักแสดงและผู้ชมไม่ได้มีชื่อเสียงเหมือนเดิม และผู้คนต่างไม่มีใครสนใจที่จะจ่ายเงินเพื่อชมการแสดงของนักแสดงที่ไม่มีชื่อเสียงอีกต่อไป เป็นผลทำให้คลับชื่อดังจำนวนมากต้องปิดตัวลง

อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากเหตุการณ์จลาจลสโตนวอลล์ (Stonewall Riot) ในปี ค.ศ. 1969 ทำให้บรรดาชาวเกย์ของนิวยอร์กต้องการที่จะมีความบันเทิงสำหรับพวกเขาเอง ซึ่งเปิดทางให้เกิดไนต์คลับรุ่นใหม่สำหรับเกย์ ที่มีรูปแบบของความใกล้ชิดระหว่างผู้ชมและนักแสดงแบบคาบารेटต์ขึ้นในทศวรรษที่ 1970 นอกจากนี้ ความสำเร็จของภาพยนตร์เรื่องคาบารेटต์ในปี ค.ศ. 1972 ทำให้เรียกคลับที่เกิดขึ้นเหล่านี้ว่า “คาบารेटต์” และไนท์คลับที่แสนสบาย ที่มีที่นั่งเก็บริวยที่ และบรรยากาศแบบหรูหราแต่สบายๆ ทำให้พวกเขารู้สึกเหมือนอยู่บ้านไม่ว่าคนเหล่านั้นจะใส่ทักซิโด้หรือชุดยีนส์มาก็ตาม และนี่ก็เป็นสิ่งที่ดูเหมือนจะทำให้คาบารेटต์กลับมาได้อีกครั้ง

จนถึงทศวรรษที่ 1980 ความโลภเริ่มครอบงำวงการคาบารेटต์ และความหายนะก็สืบคลานตามมา เมื่อไม่มีเจ้าของคลับคนไหนยอมแบกรับภาระในการจ้างนักแสดงอีกต่อไป และเปลี่ยนไปใช้ระบบโชว์เคส (Showcase) ซึ่งนั่นหมายความว่านักแสดงจะต้องจ่ายเงินค่านักแสดงและค่าใช้จ่ายในการแสดงเอง ซึ่งนักแสดงจะได้ส่วนแบ่งเป็นเปอร์เซ็นต์จากกำไรโดยรวมของคลับนั้นๆ ในขณะที่เจ้าของคลับจะได้ค่าใช้จ่ายรวม รวมทั้งค่าเครื่องดื่มด้วย นักร้องจึงต้องออกเงินไปก่อนนับพันดอลลาร์สหรัฐ ด้วยความหวังเพียงน้อยนิดว่าอย่างน้อยจะได้ทุนคืน ไม่นานนัก นักแสดงที่กระเป๋าทัน และรักในคาบารेटต์จริงๆ เท่านั้นที่ยังสามารถเปิดการแสดงต่อไปได้ อย่างไรก็ตาม ยังมีคลับบางที่ที่ยืนยงจะจ้างนักแสดงต่อไป นั่นคือ การ์ไลล์เล่ รัม (Carlyle Room) ของโรงแรมการ์ไลล์เล่ ซึ่งก็ยังสามารถยืนหยัดอยู่ได้ จึงเป็นตัวช่วยให้โรงแรม และภัตตาคารอื่นๆ เปิดห้องสำหรับคาบารेटต์ตามมาในช่วงทศวรรษที่ 1980 และยังคงเรียกผู้ชมได้ไม่น้อยทีเดียว

เมื่อฝันร้ายจากโรคเอดส์ได้คลืบคลานเข้ามาในทศวรรษที่ 1980 และได้เปลี่ยนทรศนะคติเกี่ยวกับการเที่ยวกลางคืนไป ชาวนิวยอร์กจึงเลือกที่ใช้ชีวิตกลางคืนที่เงียบเหงากว่าแต่ก่อนมาก ประกอบ

กับทางเลือกอื่นๆ เช่น การควีดีโออยู่ที่บ้าน ทำให้คลับคาบารेटเล็กๆ จำนวนมากหายไปอย่างรวดเร็ว แต่ทั้งนี้ คลับที่มีความสามารถด้านธุรกิจก็ยังคงเดินหน้าต่อไปได้ และคาบารेटส่วนใหญ่ก็เป็นสถานที่โชว์เคสสำหรับนักแสดงที่ไม่มีชื่อเสียงที่หวังแจ้งเกิดต่อไป แต่ความจริงที่น่าเศร้าก็คือ แแทบจะไม่มีใครทำเงินจากการแสดงคาบารेटได้อีก อาจจะยกเว้นเจ้าของคลับ ผู้จัดการส่วนตัว และนักเปียโนเท่านั้น แต่ถึงกระนั้น ใครๆ ก็ยังอยากจะเข้ามาแสดงคาบารेटกันอยู่ โดยตั้งแต่ปลายทศวรรษที่ 1980 คาบารेटได้กลายเป็นสถานที่เริ่มต้นของนักแสดง และนักดนตรี นอกบอร์คเวสต์ที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก

ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจอันยิ่งใหญ่สำหรับหน้าใหม่ๆ แม้จะรู้ว่าโอกาสในการโด่งดังจะมีเพียงน้อยนิดเท่านั้น นอกจากนี้ผู้สนับสนุนคาบารेटอย่าง โดนัลด์ สมิธ (Donald Smith) ได้สร้างศูนย์ประชุมคาบารेट ณ ศาลากลางเมือง (Cabaret Convention at Town Hall) ซึ่งเปิดโอกาสให้กับนักแสดงคาบารेटที่มีพรสวรรค์ได้แสดงต่อหน้าผู้ชมจำนวนมาก ในเวทีที่ยิ่งใหญ่เป็นประจำทุกปี ซึ่งนับว่าเป็นการสานฝันให้กับนักแสดงที่มีฝีมือและตั้งใจจริงได้อีกทางไม่มากนักน้อย

ไม่ว่าคาบารेटจะได้รับความนิยมลดน้อยถอยลงเพียงใดก็ตาม มันก็ยังคงอยู่และโลดแล่นสร้างสีสันต่อไปบนโลกใบนี้ และในตอนเริ่มต้นศตวรรษที่ 21 นี้ คาบารेटได้ไปไกลเกินกว่านิวยอร์กจนถึงซานฟรานซิสโก ชิคาโก และเมืองใหญ่อื่นๆ และเสียงจากคลับเหล่านั้นก็บ่งบอกว่าจำนวนผู้ชมยังเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แล้วใครจะรู้ล่ะว่าสักวันหนึ่งนักแสดงคาบารेटหน้าใหม่ที่มิพรสวรรค์อาจจะได้รับค่าตอบแทนคุ้มกับที่เสียไปได้ ทุกวันนี้ยังคงมีนักแสดงหน้าใหม่เข้ามาในวงการคาบารेटเพิ่มมากขึ้นทุกปี เพื่อสานฝันให้เป็นจริง หรืออย่างน้อยก็ให้มันยังคงอยู่ อะไรก็เกิดขึ้นได้ นั่นแหละคือเสน่ห์ที่แท้จริงของคาบารेट

Ratchada cabaret show

Ratchada cabaret show

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Caligso cabaret show

Caligso cabaret show

Caligso cabaret show

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

งานสร้างสรรค์ศิลปะภายใต้หัวข้อ โครงการคาบาเรต์ของข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากส่วน
อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลงานศิลปะดังนี้

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

Toulouse - Lautrec

Moulin Rouge: La Goulue
1891
Lithograph in four colors (poster)
191 x 117 cm
Private collection

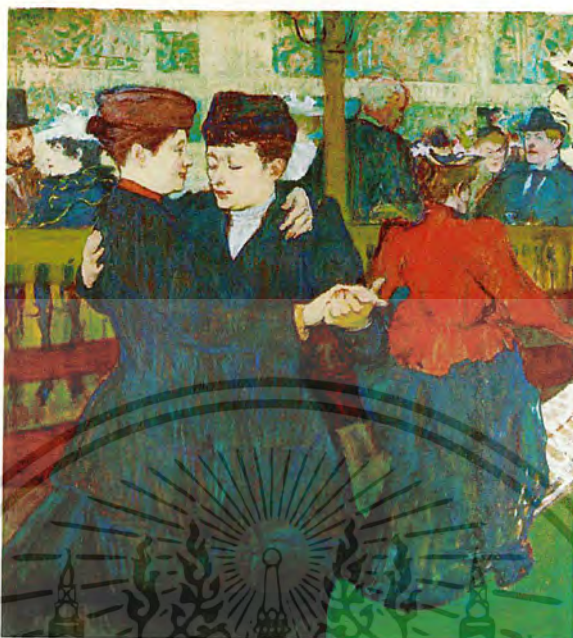
La Goulue Arriving at the Moulin Rouge
with Two Women
1892
Oil on cardboard
79.4 x 59 cm
The Museum of Modern Art, New York

Toulouse - Lautrec

เขาเกิดเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน ปี 1864 ในประเทศฝรั่งเศสทางตอนใต้ เขาสืบเชื้อสายตระกูลขุนนางชั้นสูงและเป็นคนเตี้ยแคระและมีร่างกายเปรี๊ยะ อ่อนแอ เขาจึงมีชีวิตที่สั้น แต่ก็ได้สร้างผลงานออกมามากทีเดียว เขาเคยฝึกฝนการเขียนภาพอยู่ในห้องเขียนภาพของจิตรกรแนวหลักวิชาการคนหนึ่งและเคยทำงานเขียนภาพในแนวภาวะอารมณ์แบบอิมเพรสชันนิสต์มาก่อน แต่จัดอยู่ในกลุ่มศิลปินลัทธิโพสต์อิมเพรสชันนิสต์ เขามีหลายอย่างคล้ายเดกกา แต่ไม่คล้ายกันกับศิลปินลัทธิอิมเพรสชันนิสต์คนอื่นๆ อยู่หลายอย่าง กล่าวคือ เขาสนใจในบุคลิกลักษณะของมนุษย์แต่ละคนมากด้วย เขาจึงเขียนภาพผู้หญิงตอนกลางคืนที่มีอาชีพโสเภณีกับคาบาเรต์และผู้ขายสำรวแห่งปารีส

ผลงานที่ยอดเยี่ยมและมีชื่อเสียงของเขาคือ ภาพใบปิดโฆษณาของละครคาบาเรต์หลายๆ เรื่องที่แสดงให้เห็นการใช้เทคนิคพิมพ์หินทำงานศิลปะการโฆษณา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

At the Moulin Rouge: Two Women Waltzing

1892

Oil on cardboard

93 x 80 cm

Narodni Galerie, Prague

อิทธิพลที่ได้รับจากงานของ Toulouse - Lautrec

Toulouse - Lautrec นับเป็นศิลปินที่เขียนภาพที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับคาบารέต์มากที่สุดคนหนึ่ง มีอิทธิพลต่อข้าพเจ้าในเรื่องแนวคิดที่ตรงไปตรงมา แสดงถึงความรื่นรมย์ภายในการแสดงของคาบารέต์ รวมถึงลักษณะการจัดท่าทาง (Post) ของตัวละคร ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลการจัดวางองค์ประกอบของเขาเรื่องการใช้กลุ่มรูปทรงคนในลักษณะการโคลสอัพ (Close-up) เข้ามาส่วนต้นหน้าของภาพและใช้รูปทรงขนาดเล็กเป็นส่วนผลักระยะให้อยู่ด้านหลังแม้ว่าจะใช้น้ำหนักสีใกล้เคียงกันก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Mary Cassatt

Cassatt, Mary

The Boating Party

1893-94

Oil on canvas

90.2 x 117.5 cm (35 1/2 x 46 1/4 in.)

National Gallery of Art, Washington

Mary Cassatt

คัสแซทท์เป็นจิตรกรชาวอเมริกัน ผู้ซึ่งได้เข้าไปคลุกคลีกับจิตรกรอิมเพรสชันนิสต์ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 เธอมีโอกาสดูและเรียนรู้เทคนิคการเขียนภาพจากเดอคาเป็นเวลาหลายปี

จิตรกรรมสีน้ำมัน งานเลี้ยงบนเรือ (The Boating Party ค.ศ. 1893-1894) ของคัสแซทท์สามารถมองได้ว่าเป็นเนื้อหาเรื่องราวจากภายนอกสตูดิโอของศิลปินหรือ Plein Air Impressionist Subject แต่หากใช้ความสังเกตจะเห็นถึงคุณลักษณะเฉพาะในงานของเธอ สำหรับงานชิ้นนี้ได้ให้ความสนใจเป็นอย่างมากในการจัดวางองค์ประกอบของคนในภาพและส่วนโค้งที่โอบล้อมไว้ของตัวเรือ ความแบนเรียบของสี องค์ประกอบแบบระยะประชิดได้รับอิทธิพลจากศิลปะภาพพิมพ์ญี่ปุ่น คัสแซทท์ได้สร้างผลงานภาพพิมพ์โลหะ (Etching) อันได้รับอิทธิพลจากศิลปะญี่ปุ่นชิ้นมาชุดหนึ่งก่อนหน้านี้ที่จะวาดภาพงานเลี้ยงบนเรือนี้เป็นเวลา 2 ปี

งานของคัสแซทท์มักจะเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของเธอเอง แม้กับลูก และภาพทิวทัศน์ ซึ่งอาจจะให้อิทธิพลต่อบองนาร์(BONNARD)และวูยยาร์(VUILLARD) ในเวลาต่อมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Cassatt, Mary

Lydia in a Loge, Wearing a Pearl Necklace

1879

Oil on canvas

31 5/8 x 23 in (80.3 x 58.4 cm)

Philadelphia Museum of Art

อิทธิพลที่ได้รับจากงานของ Mary Cassatt

สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากศิลปินท่านนี้คือ วิธีการเขียนรูปผู้หญิงที่มีความนุ่มนวล อ่อนช้อย โครงสร้างรูปร่างถูกต้องสมส่วน และที่สำคัญเขาเขียนให้มีบรรยากาศของงานเลี้ยงที่มีความรื่นรมย์ สนุกสนาน ซึ่งตรงกับบรรยากาศที่ข้าพเจ้าต้องการ จึงนำมาประยุกต์ให้สอดคล้องกับผลงานของข้าพเจ้า

แนวความคิด

ข้าต้องการแสดงออกถึงความประทับใจส่วนตัวเกี่ยวกับการแสดงโชว์คาบารัต ที่มีบรรยากาศของความสนุกสนาน สวยงาม เพลิดเพลินใจและสีสันสดใส อันเป็นผลที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขและผ่อนคลายความเครียดจากการงานที่ทำในชีวิตประจำวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ในผลงานชุดนี้ ได้นำความอลังการของคาบารัตโดยที่นักแสดงทุกคนอยู่ในชุดที่สวยงาม มีสีส้มของแสงไฟที่สาดส่องลงมาสู่ตัวนักแสดง พร้อมกับทำนองท่วงท่าการเต้นรำตามจังหวะของดนตรี โดยใช้การบันทึกภาพการแสดงโชว์ในสถานการณ์นั้นๆ เพื่อให้ยังคงเก็บรายละเอียดของบรรยากาศได้ครบถ้วนสมบูรณ์มากที่สุดแล้วในขั้นตอนต่อไปได้นำรูปภาพมาคัดเลือก โดยมีหลักเกณฑ์เรื่องการจัดวางองค์ประกอบศิลป์ที่มีความลงตัวมากที่สุด เพื่อสร้างภาพร่างที่สอดคล้องกับแนวความคิดและนำมาขยายเป็นผลงาน

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

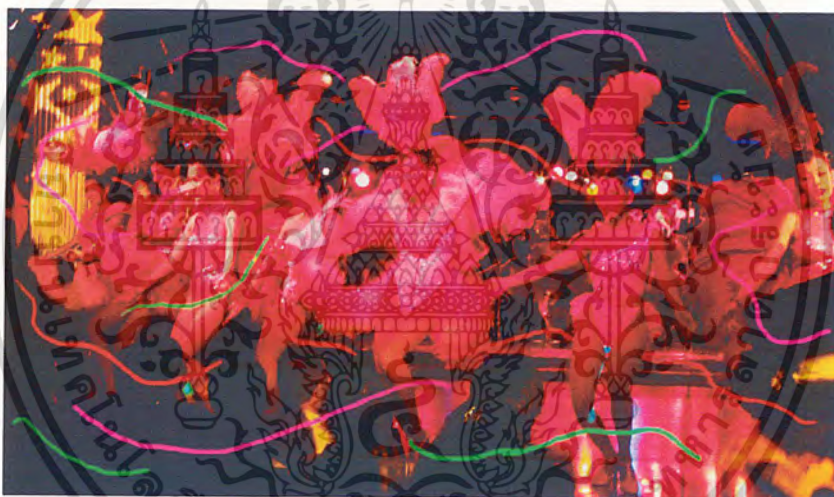
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชั้นที่ 2

ภาพร่างชั้นที่ 3

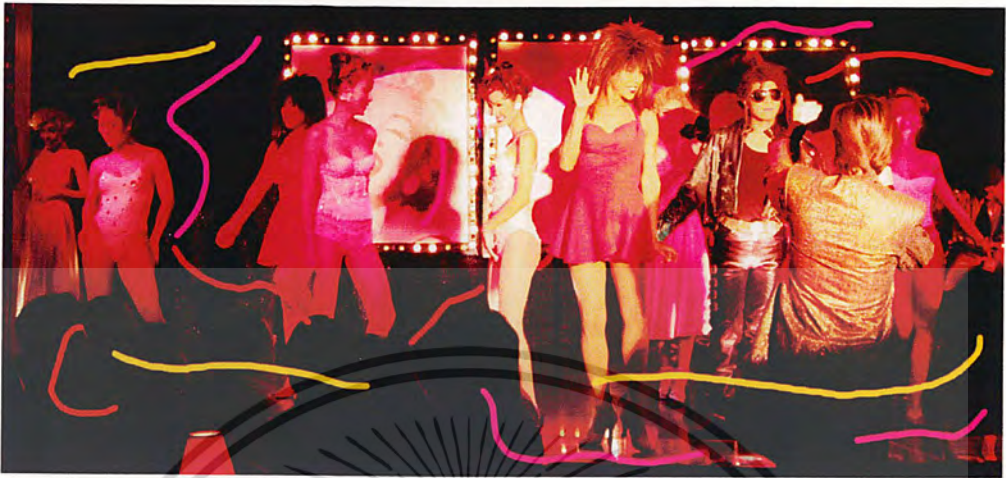
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 ประกอบด้วยภาพร่างจำนวน 3 ชั้น มีเนื้อหาเกี่ยวกับบรรยากาศของการแสดงโชว์คาบาเร่ต์ โดยใช้รูปร่างนักแสดงที่มีการแสดงท่าเต้นต่างๆ สวมใส่ชุดเครื่องแต่งกายที่มีความสวยงาม อลังการที่ต้องสั่งตัดทำมาเป็นพิเศษ ภายในภาพร่างแต่ละชั้นนักแสดงจะยืนเรียงรายกันบนหน้าเวทีที่แสดงโชว์ซึ่งจะยืนตามจุดของตนเอง โครงสีโดยรวมเป็นโครงสีที่มีวรรณะร้อน มีลักษณะการระบายสีเหมือนจริงมีการสร้างระยะหน้าหลังด้วยการใช้การทับซ้อนกันของรูปร่างนักแสดง และมีการติดไฟที่มีหลายหลากสีสันทันพร้อมกับการประดับประดาด้วยการกระพริบของไฟ

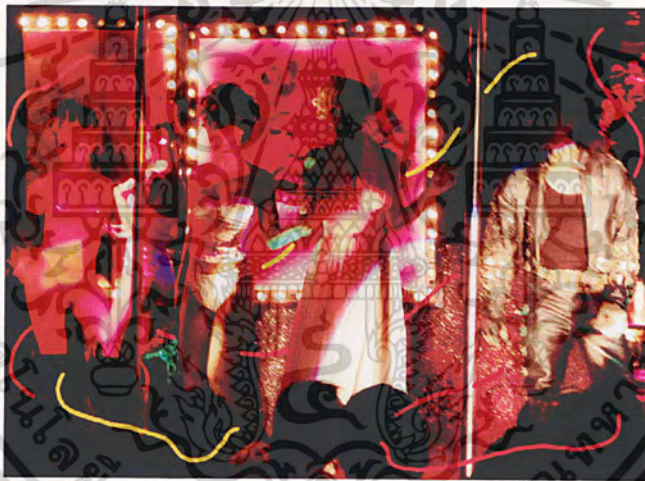
ภาพที่นำไปสร้างเป็นผลงานชั้นที่ 1 คือ ภาพร่างชั้นที่ 3 เพราะภาพร่างชั้นนี้มีการจัดวางองค์ประกอบที่ลงตัว และสามารถเห็นนักแสดงได้เต็มตัวประกอบกับการใช้แนวการตัดไม้ที่มีลักษณะเป็นรูปร่างของนักแสดง นำมาทับซ้อนสร้างระยะหน้าหลัง มีส่วนช่วยสร้างบรรยากาศของการแสดงโชว์มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

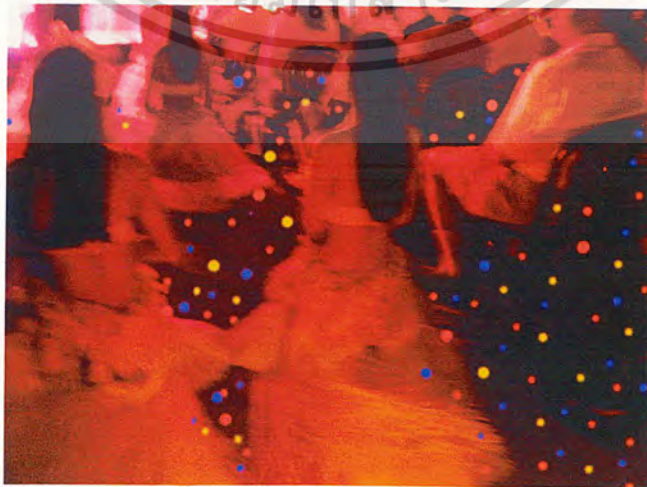
ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 1

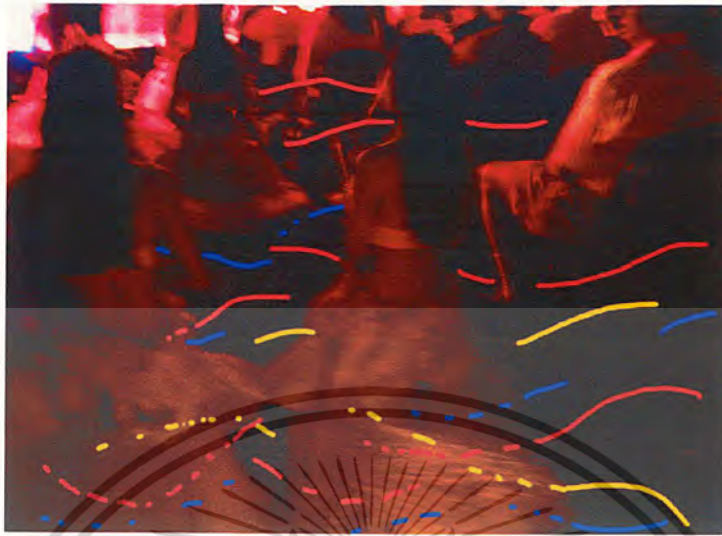

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา **76224** อย่างอึ่งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 ประกอบด้วยภาพร่างจำนวน 4 ชิ้น โดยภาพร่าง 2 ชิ้นแรกเป็นภาพนักแสดงอยู่บนเวที ได้เน้นแสงเงาที่จะช่วยดึงความรู้สึกของบรรยากาศนั้นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เสื้อผ้าของนักแสดง ที่มีลายลูกไม้ ลายมันวาว ผ้าเรียบๆ ที่มีจีบ และเครื่องประดับที่ติดฝ้านอกจากนี้ข้าพเจ้าได้เพิ่มเติมรายละเอียดในส่วนพื้นหลังโดยใช้รูปหน้าของมารีลิน มอนโร ที่แสดงสีหน้ามีความสุข เป็นรูปภาพขนาดใหญ่และยังใส่ผ้าติดเลื่อม เพื่อเพิ่มความสนใจ และสร้างระยะหน้าหลังที่ถูกแบ่งจากชั้นไม้ของตัวแสดง ส่วนภาพร่างชิ้นที่ 3 และ 4 เป็นภาพนักแสดงที่อยู่ใกล้กับผู้ชมในลักษณะหันหลัง เพื่อเป็นมุมมองตาอีกมุมหนึ่งที่มีการแบ่งระยะที่มุมมองตามสายตาในภาพร่างชุดที่ 2 นี้ มีการติดไฟแบบเส้นพลาสติกหุ้มไฟที่ด้านหลังของนักแสดงซึ่งซ่อนติดอยู่กับไม้ของตัวนักแสดง

ภาพที่นำไปสร้างเป็นผลงานชิ้นที่ 2 คือ ภาพร่างชิ้นที่ 2 เพราะภาพร่างชิ้นมีการจัดวางองค์ประกอบแบบใกล้นักแสดงมากขึ้น เพื่อให้เห็นรายละเอียดที่เด่นชัด เน้นรูปร่างนักแสดงที่มีสัดส่วนโค้งเว้าสวยงาม อีกทั้งมีลายผ้าต่างๆ ที่สร้างความแตกต่างหลายหลากมากขึ้น ภาพนี้มีแสงเงาที่สวยงามและมีจังหวะของสี ที่มีแสงสว่างตัดกับเงามีส่วนช่วยแบ่งระยะหน้าหลังได้ชัดเจน

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 ประกอบด้วยภาพร่างจำนวน 4 ชั้น ได้เพิ่มเติมในส่วนท่าทางนักแสดงให้มีความเคลื่อนไหวมากขึ้นซึ่งจะมีบางส่วนของตัวนักแสดงกับชุดเสื้อผ้า มีความเบลอที่เกิดจากการเคลื่อนไหว นอกจากนี้ภาพร่างชั้นที่ 3 และ 4 ข้าพเจ้าได้จัดวางองค์ประกอบของรูปร่างนักแสดงให้เกิดความแปลกใหม่มากยิ่งขึ้น โดยวิธีการจัดวางภาพนักแสดงอีกภาพหนึ่ง ที่มีส่วนแสงนำมาซ้อนทับอีกภาพ ทำให้เกิดภาพใหม่ที่หลากหลายมากขึ้น ในส่วนพื้นหลังข้าพเจ้าได้ให้สีที่มีค่าน้ำหนักความสว่าง แตกต่างกันและไล่ลดตายต่างๆ เช่น เส้นโค้ง วงกลม รอยฝีแปรง เพื่อลดพื้นที่ว่างทำให้เกิดพื้นผิวและสร้างรายละเอียดบริเวณพื้นหลังภายในงานยิ่งขึ้น ส่วนในภาพที่พื้นเวทีมีการสะท้อนแสงเงาและมีการเกิดระยะ จากขนาดที่แตกต่างกันในส่วนระยะหน้าหลังของตัวนักแสดง ยังคงใช้วิธีการทับซ้อนกันของไม้เป็นแสงให้เกิดความรู้สึกถึงระยะหน้า และระยะในด้านหลัง

ภาพร่างที่นำไปสร้างเป็นผลงานชั้นที่ 3 คือ ภาพร่างชั้นที่ 3 เพราะภาพร่างชั้นนี้มีการจัดวาง รูปทรงรูปร่างที่ลงตัว มีการเพิ่มเรื่องราวโดยมีการสร้างการเคลื่อนไหวและพื้นหลัง สิ่งที่เพิ่มมาใหม่คือการทับซ้อนภาพที่มีการซ้อนรูปร่างของนักแสดง ให้มีเนื้อหาที่แน่นขึ้น

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4 ประกอบด้วยภาพร่างจำนวน 4 ชั้น โดยภาพร่าง 3 ชั้นแรกเป็นภาพนักแสดงที่เต้นรำท่าทางต่างๆ ส่วนใหญ่จะอยู่ในชุดบิกินี มีการทับซ้อนภาพนักแสดงให้ออกมาในรูปร่างของนักแสดงที่มีลักษณะเป็นการซ้อนเงาให้เกิดมิติ ตัดทอนรูปทรงรูปร่างของนักแสดงช่วยดึงความน่าสนใจ ส่วนภาพร่างชั้นที่ 4 เป็นภาพที่เห็นนักแสดงได้ชัดเจน โดยจัดวางจุดเด่นใหญ่ๆ ซัดๆ ไว้ตรงกลางมีนักแสดงเพียงคนเดียวและมีนักแสดงคนอื่นอยู่ด้านหลังเป็นจตุรตรง เสื้อผ้าที่นักแสดงสวมใส่มีความสวยงาม อลังการ มีสีสันที่หลากหลาย พื้นหลังมีการไล่ลดทอน แสงไฟเพื่อไม่ให้เกิดพื้นที่ว่างมากเกินไป และเป็นการเพิ่มเรื่องราวมากขึ้น ในส่วนของการสร้างระยะภายในภาพร่างข้าพเจ้าได้สร้างระยะโดยการใช้สัดส่วนของนักแสดงที่มีขนาดไม่เท่ากัน คือ รูปร่างของนักแสดงที่มีขนาดใหญ่ ให้ความรู้สึกถึงระยะในด้านหน้า และรูปร่างนักแสดงที่มีขนาดเล็กให้ความรู้สึกถึงระยะในด้านหลัง

ภาพที่นำไปสร้างเป็นผลงาน คือ ภาพร่างชั้นที่ 4 เพราะภาพร่างชั้นที่ 4 เป็นภาพที่ชัดเจนทั้งในเรื่อง สีสัน ความงาม และอลังการตามแบบคาบาเรต์ นอกจากนี้ยังเห็นการแสดงสีหน้าของนักแสดงได้ชัดทุกคนมีการสร้างระยะหน้าหลังด้วยสัดส่วนของตัวนักแสดง อีกทั้งภาพร่างชั้นนี้มีการจัดวางจังหวะองค์ประกอบที่มีความลงตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงานจิตรกรรม

ข้าพเจ้าสร้างภาพร่างทั้งหมด 15 ชิ้น และเลือกนำมาสร้างเป็นผลงานศิลปะ จำนวนทั้งสิ้น 4 ชิ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้ คือ ขั้นตอนการสร้างต้นแบบ โดยใช้รูปถ่ายที่ถ่ายจากการแสดงโชว์คาบาเรต์นำมาคัดเลือกจัดวางองค์ประกอบ เมื่อได้ภาพร่างแล้วนำไปลอกลายรูปร่างลงบนแผ่นใสด้วยปากกามาจิกที่เขียนลงบนแผ่นใสได้ จากนั้นใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ (Over head) เพื่อทำการขยายขนาดรูปร่าง โดยใช้เพียงเส้นโครงสร้างของแบบร่างทั้งภาพลงบนไม้กระดานอัดที่ทาสีรองสีดำเรียบร้อยแล้ว ใช้ดินสอไขสีขาวหรือดินสอที่มีไส้สีอ่อน ต่อไปเข้าสู่การลงสีด้วยสีน้ำมันที่กำหนดไว้ในภาพร่าง เมื่อลงสีพื้นหลังทั่วทั้งภาพเสร็จแล้ว ต่อไปสู่ขั้นตอนการตัดไม้ โดยใช้แผ่นใสลอกไว้ในตอนแรก นำมาเขียนลอกลายเส้นโครงสร้างเฉพาะรูปร่างของนักแสดงที่กำหนดไว้ลงกระดานไม้อัดอีกแผ่นหนึ่ง ด้วยปากกามาจิกสีเข้มและใช้เลื่อยฉลุไฟฟ้าตัดเป็นรูปทรงต่างๆ อาทิ เช่น รูปของนักแสดงในท่าต่างๆ เครื่องประดับของนักแสดง เป็นต้น ต่อไปเข้าสู่ขั้นตอนการลงสีและประดิษฐ์วัสดุชนิดต่างๆตามที่กำหนดไว้ในภาพร่าง โดยเริ่มจากการนำกระดาษทรายมาขัดบริเวณขอบไม้ให้เรียบ จากนั้นนำวัสดุต่างๆมาประดิษฐ์บริเวณเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและขนนก ด้วยกาวหรือลวดเย็บกระดาษ ตามความเหมาะสมของวัสดุแล้วตกแต่งด้วยเลื่อม ผ้าลูกไม้ จนประดิษฐ์ครบถ้วนแล้ว จึงนำมาระบายสีทับลงไปด้วยสีน้ำมันตามสี แสงเงา ในภาพร่างเมื่อลงสีเสร็จครบถ้วนแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นขั้นตอนประกอบผลงาน โดยนำไม้ที่มีลักษณะเป็นสีเหลี่ยมแท่งยาวนำมาตัดตามความยาวที่กำหนด จากนั้นนำมาติดพื้นหลังด้วยตะปูลม แล้วนำไม้ที่ตัดเป็นรูปร่างของนักแสดงต่างๆ มาติดลงบนไม้สีเหลี่ยมที่ยึดติดกับพื้นหลังอยู่ก่อนแล้วด้วยตะปูลมเช่นกัน เป็นการเสร็จสิ้นกระบวนการสร้างผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

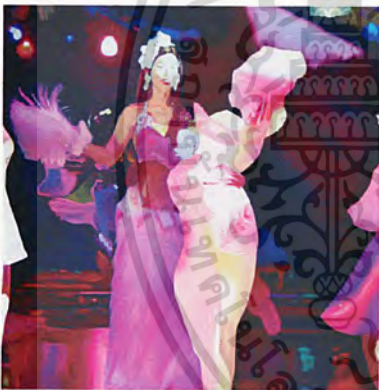
บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ลักษณะผลงานเป็นการจำลองบรรยากาศคาบาเรต์โชว์ โดยเลือกเฉพาะส่วนที่มีความลงตัว ขององค์ประกอบและเรื่องราว ผ่านทางท่าทางของนักแสดงที่มีท่าเต้นแตกต่างกัน ประกอบกับ เครื่องแต่งกายที่มีสีสันสดใสกับแสงไฟที่ส่องสว่างให้เวทีมีสีสันงดงามมากขึ้น และสร้างความสูง ต่ำทำให้เกิดมิติจากการใช้แผ่นไม้ที่นำมาตัดเป็นรูปร่างของนักแสดง

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปทรง ในผลงานชิ้นที่ 1 ถึงชิ้นที่ 4 ประกอบด้วยรูปทรงดังนี้

ภาพที่ 1 ใช้รูปทรงคนที่กำลังแสดงโชว์คาบาเรต์ รูปทรงคนแต่ละรูปทรงมีลักษณะท่าทางการเคลื่อนไหวแตกต่างกัน จึงเกิดเป็นลีลาและจังหวะที่มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่องไปทั้งภาพ

ภาพที่ 2 ใช้รูปทรงเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายในแบบต่างๆ ที่มีพื้นผิว สีสันและรูปแบบที่แตกต่างกัน ในแบบที่แตกต่างกัน เพื่อแสดงถึงความหรูหราอลังการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

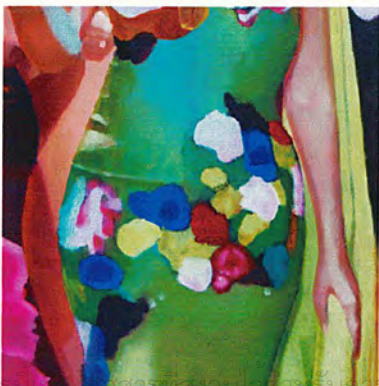

ภาพที่ 3 ใช้รูปทรงวงกลมของแสงไฟ มีขนาดหลายขนาดแตกต่างกันไปเพื่อแสดงถึง ความนุ่มนวล มีสีสันและช่วยสร้างบรรยากาศให้กับผลงานได้มาก

๑๖

ภาพที่ 1 ใช้สีวรรณะร้อน เช่น เหลือง ชมพู แดง และส้ม แสดงความรู้สึกตื่นเต้นสนุกสนาน สดใส และยังเป็นที่ที่คุมโทนสีในผลงานสร้างสรรค์เกือบทุกชิ้น

ภาพที่ 2 ใช้สีวรรณะเย็น เช่น เขียว น้ำเงิน ม่วง ฟ้ำ แสดงถึงความเย้ายวนและสบายตา ยังมีส่วนช่วยเบรกโทนสีวรรณะร้อนไม่ให้มีมากเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะพื้นผิว

ภาพที่ 1 ใช้ลักษณะพื้นผิวที่เกิดจากการสร้างลวดลายของเครื่องแต่งกายด้วยวิธีการระบายสี เช่น รอยยับ รอยจีบ รอยย่น เป็นต้น

ภาพที่ 2 ใช้ลักษณะพื้นผิวที่เกิดจากลวดลายของผ้าและขนสัตว์ โดยติดพื้นผิวลักษณะจริง เช่น ผ้าลูกไม้ ขนนก ขนสัตว์ ที่มีความแตกต่างกันด้วยสี ลวดลาย เพื่อแสดงรายละเอียดของความเนียนและความหยาบ

ภาพที่ 3 ใช้ลักษณะที่เกิดจากพื้นผิวจริงของวัสดุ เช่น ผ้าติดเลื่อม เลื่อม หนังเทียม เพื่อให้พื้นผิวที่มันวาว เป็นจุดเด่นของภาพ และแสดงถึงความไหลลื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่าง

ภาพที่ 1 ใช้พื้นที่ว่างที่เป็นลักษณะของผิวที่แบนเรียบ มีการสอดแทรกสีอื่นเข้ามาด้วย เพื่อไม่ให้เรียบเกินไป และเป็นการคุมโทนสีให้กับบรรยากาศ เหมาะเป็นที่พักสายตา

ภาพที่ 2 นำพื้นที่ว่างที่มีลวดลายมาสร้างรายละเอียดเพิ่มขึ้น และเชื่อมโยงกับลวดลายที่อยู่บนพื้นผิวเสื้อผ้า เพื่อให้องค์ประกอบของรูปทรงภายในผลงานมีการสานเรื่องราว

น้ำหนัก

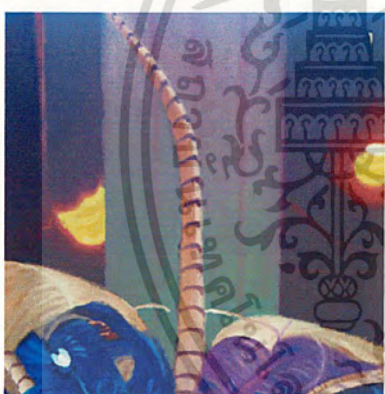
ภาพที่ 1 มีการใช้น้ำหนักอ่อนแก่ของสีต่างๆ เป็นส่วนกำหนดให้เกิดระยะและมิติภายในภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

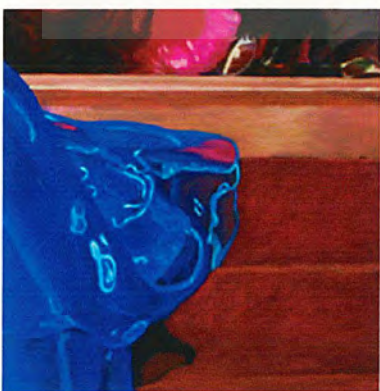
เส้น

ภาพที่ 1 ใช้เส้นโค้งเป็นเส้นที่แสดงความเคลื่อนไหว และมีชีวิตชีวา ช่วยให้รูปทรงของนักแสดงดูมีชีวิตขึ้นมา

ภาพที่ 2 ใช้เส้นตรงแนวตั้งเป็นเส้นที่แสดงถึงความรู้สึก ความมั่นคง แข็งแรง ถาวร ทำให้ผลงานดูภูมิฐาน สง่างาม

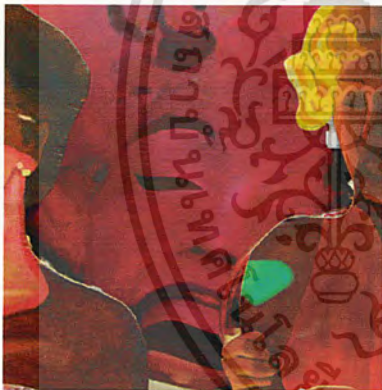
ภาพที่ 3 ใช้เส้นตรงแนวนอนเป็นเส้นที่แสดงถึงความ รู้สึกราบเรียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระนาบ

ภาพที่ 1 ใช้สีในลักษณะ โทนเข้มที่มีการปะปนของสี เช่น สีแดงเข้มปนสีม่วงเข้ม หรือ สีชมพูสดปนสีน้ำเงินเข้ม ซึ่งจะทำให้เกิดบรรยากาศของแสงสีที่ในความเป็นจริง เกิดจากแสงไฟที่ใช้คุมบรรยากาศ โทนมืด บนเวทีและทำให้ตัวนักแสดงดูสว่างเด่นออกมาด้วยไฟส่องในสีที่สว่างกว่า

ภาพที่ 2 ใช้การสร้างระนาบของการตัดไม้ให้เกิดระดับ สูงต่ำต่างกัน เพื่อทำให้เกิดมิติภายในผลงาน

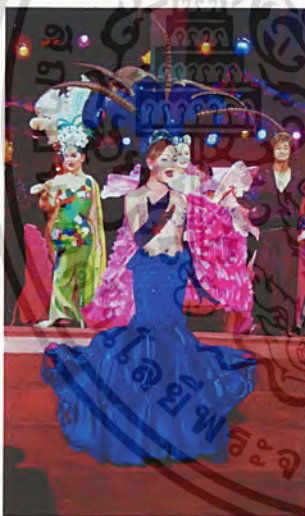
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบ

ได้วิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบโดยได้อธิบายลักษณะการจัดวางภายในผลงานชิ้นที่ 3 และ 4 ประกอบด้วย ความกลมกลืน ความหลากหลาย ความสมดุล สัดส่วน ความเป็นเด่น ความเคลื่อนไหว ดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 4

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ทั้งภาพที่ 3 และภาพที่ 4 มีความกลมกลืนกันด้วยสี รูปทรง และทิศทาง การจัดวางรูปทรงของนักแสดงให้มีทิศทางไปในทางเดียวกันส่งผลทำให้เกิดความกลมกลืนกันในภาพ

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายภายในผลงานนั้นเกิดจากรูปทรง วัสดุ สี เช่น รูปทรงของนักแสดงที่มีท่าทางที่แตกต่างกัน รูปทรงของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ที่มีผ้าหลากหลายชนิดกับวัสดุที่ติดบนผ้าและตัวนักแสดง ตัวอย่างเช่น หนังเทียม ผ้าลูกไม้ เลื่อม ขนนก เป็นต้น อีกทั้งผลงานมีความหลากหลายที่ประกอบด้วยสีวรรณะร้อน ได้แก่ แดง ชมพู เหลือง ส้ม น้ำตาล เป็นต้น และสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วรรณะเยินได้แก่ เขียว ม่วง น้ำเงิน ฟ้ำ

3. ความสมดุลย์ (Balance)

ใช้จังหวะการจัดวางรูปทรงของนักแสดงให้อยู่ทั้งสองข้างเท่ากันและควบคุมสีให้มีการกระจายเท่ากันทั่วภาพ

4. สัดส่วน (Proportion)

ผลงานจริงได้ขยายสัดส่วนที่ถูกต้องที่สุด และใช้สัดส่วนที่มีขนาดแตกต่างกัน ซึ่งประกอบด้วยสัดส่วนของนักแสดงที่มีขนาดเล็กแสดงถึงระยะหลัง ตลอดไปจนถึงสัดส่วนที่มีขนาดใหญ่ให้ความรู้สึกถึงระยะหน้า

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ทั้ง 2 ภาพข้างต้นได้ใช้รูปร่างของนักแสดงให้เด่น และกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ เพื่อเน้นเรื่องราวในภาพให้ชัดเจน นอกจากนี้ยังมีรูปทรงอื่นๆเป็นรอง เช่น แสงไฟ เวที ผู้ชม บันได จากประกอบเวที เป็นต้น

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

ภายในผลงานจะมีความเคลื่อนไหวอยู่มากมาย อันเกิดจากท่าทางของนักแสดงที่มาจากเต็นรำจะมีทั้งจังหวะช้าและจังหวะเร็วแตกต่างกันไป เช่น ในผลงานชิ้นที่ 3 ที่อยู่ด้านขวามือของผู้ชม จะมีนักแสดงเต็นรำแบบหมุนตัวจนกระโปรงของชุดฮาวายลอยค้าง และมีความเบลอ อันเกิดมาจากความเร็วของการเต็นรำในจังหวะที่มีความเร็ว ส่งผลทำให้ภาพมีความเคลื่อนไหวเร็วตามไปด้วยหรือในผลงานชิ้นที่ 4 ที่นักแสดงกำลังร้องเพลงอยู่ตรงกลางของภาพ ซึ่งเวลาร้องเพลงจะต้องเค้นอารมณ์ตามความรู้สึกของเพลง จะทำท่าทางตามธรรมชาติของนักแสดงออกมาด้วย ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวในความรู้สึกช้าหรือในจังหวะช้านั้นเอง เป็นต้น

บทที่ 5

บทสรุป

โครงการศิลปนิพนธ์ “คาบาเร่ต์” เป็นมุมหนึ่งของการพักผ่อน ที่ผู้ชมต้องการลิ้มความเครียดที่เกิดจากความเป็นจริง สู่ความผ่อนคลาย สนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจ เป็นบ่อเกิดความสุข โดยเข้าไปสัมผัสการแสดงโชว์ จึงเป็นแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ผ่านเทคนิคการตัดไม้ และการระบายสีน้ำมัน ผสมผสานกับการปิดปะวัสดุต่างๆ หลากหลากชนิด ซึ่งประกอบด้วยผลงานจำนวนทั้งสิ้น 4 ชิ้น

จากการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ประสบการณ์ใหม่ๆ มากขึ้นและสร้างความสุขให้กับข้าพเจ้าและผู้ชม ในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงวิธีการดำเนินงานอย่างมีลำดับขั้นตอน และพบปัญหาใหม่ๆ เข้ามา ข้าพเจ้าจึงได้รู้จักวิธีการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง รวมไปถึงการผสมผสานเทคนิคให้สื่อแทนค่าและแสดงความรู้สึกได้ตรงตามแนวความคิด ข้าพเจ้าจึงประสบความสำเร็จจากการสร้างสรรค์ผลงานที่ลุล่วงไปด้วยดี และอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาผลงานของศิลปะในชุดต่อไป

บรรณานุกรม

Ratchada cabaret show. 91 Ratchada Road, Bangkok, Thailand, Tel. 642-3706

Caligso cabaret show. Asis Hotel, Payathai Road, Bangkok, Thailand

อัศนีย์ ชูอรุณ, รศ. ศิลป์สมัยใหม่ยุคบุกเบิก. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียน
สโตร์, 2535.

จิระพัฒน์ พิตรปรีชา, ผศ. โลกศิลปะศตวรรษที่ 20. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
เมืองโบราณ, 2545.

www.artchive.com

ผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

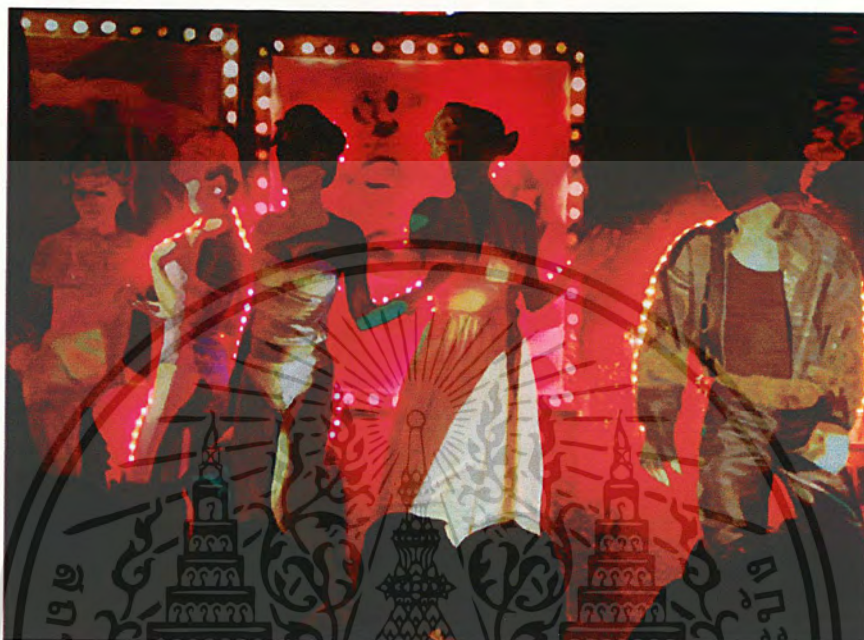

คาบเร่ต์ 1, 2546

สื่อประสม

122 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กาบารัตต์ 2, 2547
 สื่อประสม
 140 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คาบารัต 3, 2547

สื่อประสม

122 x 240 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คาบารัต 4, 2547
 สีนํ้ามันบนไม้อัด
 122 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นาย ปรีดี วัฒนาวานิชกุล

ที่อยู่ 2534/181 หมู่บ้านศรีไทยวิลล่า ซ.ราษฎร์อุทิศ 1 ถ.พระราม 3
แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม จ.กรุงเทพมหานคร 10120

การศึกษา

- โรงเรียนพระมหาไถ่ศึกษา
- วิทยาลัยช่างศิลป์ลาดกระบัง
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

